

پرونده شماره ۱۰/۱۱

شعبه دو

حکم شماره ۲ - ۱۰/۱۱ - ۲۱۱

سانتافه اینترنشنال کامپنی ،

خواهان ،

- و -

دولت ایران ،

شرکت ملی نفت ایران ،

خوانندگان .

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه دآوری دعاوی ایران - ایالات متحدہ
ثبت شد - FILED	
Date	17 FEB 1936 تاریخ
	۱۳۶۴ / ۱۱ / ۲۸
No.	10 + 11 شماره

سانتافه اورسیز اینکورپوریتد ،

خواهان ،

- و -

دولت ایران ،

شرکت ملی نفت ایران ،

خوانندگان .

حکم مستنی بر شرایط مرضی الطرفین

سانتافه اینترنشنال کامپنی (سابقاً " سانتافه اینترنشنال کورپوریشن) ،
سانتافه اورسیز اینکورپوریتد و سانتافه اینترنشنال سرویسز اینکورپوریتد ،
اصالتاً و از جانب شرکتهای فرعی خود اعم از اینکه در عنوان این پرونده ها اسامی
آنها ذکر شده یا نشده باشد (و منبعدمجمعا " خواهانها " نامیده می شوند) و شرکت
ملی نفت ایران (که از این پس " خواننده " نامیده می شود) موافقت نامه
حل و فصلی (" موافقت نامه حل و فصل ") به تاریخ ۱۱ دسامبر ۱۹۸۵ (۲۰ آذرماه
۱۳۶۴) به منظور حل و فصل اختلافات غیما بین منعقد و آن را در تاریخ ۷ فوریه ۱۹۸۶ (۱۸ بهمن
ماه ۱۳۶۴) ثبت نمودند . به موجب مفاد موافقت نامه حل و فصل ، خواهانها و
خواننده موافقت کرده اند که خواننده مبلغ /- ۱۹,۰۰۰,۰۰۰ دلار آمریکا به خواهانها
بپردازد ، و حقوق ، منافع ، علائق و مالکیت خواهانها نسبت به کلیه اموال مورد
ادعا در پرونده های شماره ۱۰ و ۱۱ و نیز کلیه اموال خواهانها که در تصرف
اشخاص ثالث در ایران است منتقل شده به شرکت ملی نفت ایران محسوب شوند و
بالاخره اینکه خواهانها و خواننده کلیه دعاوی و دعاوی متقابل مطروح و یا قابل
طرح در ارتباط با پرونده های شماره ۱۰ و ۱۱ علیه یکدیگر را برای همیشه ترک و
مسترد نمایند . خواهانها و خواننده مضافاً " موافقت کردند که خواهانها دولت جمهوری
اسلامی ایران ، واحدها و تشکیلات ایران را در قبال ادعاهائی که ممکن است
توسط خواهانها و اشخاص ثالث در ارتباط با ادعاهای این پرونده ها مطرح گردد
و مشمول موافقت نامه حل و فصل باشد ، مصون و مبری نمایند .

در تاریخ ۷ فوریه ۱۹۸۶ (۱۸ بهمن ماه ۱۳۶۴) طرفین درخواست مشترکی به امضای
نمایندگان خواهانها از یکسو و نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران و خواننده
از سوی دیگر ، جهت صدور حکم داور مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین کتبی
بدان وسیله موافقت نامه حل و فصل بموجب بند یک ماده ۳۴ قواعد دیوان ، ثبت
و تنفیذ گردد ، به ثبت رسانیدند . موافقت نامه حل و فصل همراه با درخواست

مشترک پیوست این حکم است .

بند ۳ ماده ۵ موافقت نامه حل و فصل مضافاً " مقرر می دارد که خواهانها سند ترک دعوی و فروش و انتقال کلیه اموال خواهان که در ایران باقی مانده را در دفتر دیوان تودیع خواهند کرد، تا بمجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین ، به نماینده مجاز شرکت ملی نفت ایران تحویل گردد. خواهانها سند مزبور را در تاریخ ۱۰ فوریه ۱۹۸۶ (۲۱ بهمن ماه ۱۳۶۴) در دفتر دیوان تودیع نمودند.

دیوان داوری متقاعد شده است که طبق مفاد بیانیه حل و فصل دعاوی صلاحیت رسیدگی به این موضوع را دارد

دیوان داوری طبق ماده ۳۴ قواعد خود موافقت نامه حل و فصل را می پذیرد.

به دلایل پیش گفته ،

دیوان داوری بشرح زیر حکم می دهد:

بدینوسیله موافقت نامه حل و فصل که همراه با درخواست مشترک به ثبت رسیده به عنوان حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین که برای طرفین الزام آور است ، به منظور حل و فصل کامل پرونده های شماره ۱۰ و ۱۱ ثبت می گردد. نتیجتاً خواننده ، شرکت ملی نفت ایران باید مبلغ نوزده میلیون دلار آمریکا (-/۱۹,۰۰۰,۰۰۰ دلار) به سانتافه اینترنشنال کامپنی پرداخت نماید. این تعهد با پرداخت از محل حساب تضمینی که طبق بند ۲ بیانیه مورخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دیماه ۱۳۵۹) دولت دموکراتیک و

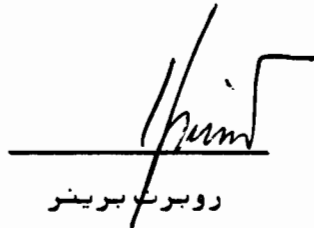
مردمی الجزایر افتتاح شده، ایفاء خواهد گردید.

بدینوسیله حکم حاضر جهت ابلاغ به کارگزار امانی به ریاست دیوان داوری تسلیم می شود.

به روسای مشترک دفتر دستور داده می شود که سند فروش و ترک دعوی جهت انتقال اموال را که خواهانها در تاریخ ۱۰ فوریه ۱۹۸۶ (۲۱ بهمن ماه ۱۳۶۴) در دفتر دیوان تودیع نموده اند، به نماینده مجاز شرکت ملی نفت ایران تحویل دهند.

لا اله

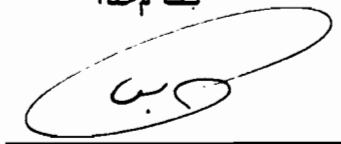
به تاریخ ۱۷ فوریه ۱۹۸۶ برابر با ۲۸ بهمن ماه ۱۳۶۴

روبرت برینر

رئیس شعبه

بنام خدا

حمید بهرامی احمدی

جرج ا.ج.الدريج